

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VIII. De totius orbis calamitatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

z bita. Sanata est uxor tua. Utrumque oculum habet incolumem, nullum ex calu illo detrimentum passa, quando ita placuit Cuzibita. Idque ita evenit, ambobus illis iustis simul miraculum perpetrantibus. Idem Zosimas cum aliquando proficisceretur Caesaream, Afellum trahens cui res quasdam sibi necessarias imposuerat, Leonem obvium offendit, qui in ipsum irruens, raptus Afello, protinus abscessit. Quem Zosimas per silvam insecutus est, quoad usque Leo afelli carnibus saturatus fuisset. Tum Zosimas Leoni arridens: At o Amice, inquit, jam iter mihi penitus interclusum est, quippe qui & agro sim corpore, & provec̄ta jam aetate; nec onus quod Afello erat impositum ipse humeris portare possim. Proinde si Zosimam hinc abscedere vis, sarcinam contra naturam tuam consuetudinem ferarum necesse est, ad propriam feritatem postea revertens. His dictis, Leo tanquam furoris penitus oblitus, Zosimam blandiri cepit, & ad eum statim leniter accurrens, ipso gestu obsequium suum significabat. Zosimas igitur, cum afelli sarcinam leoni imposuisset, ad portas usque urbis Caesareae eum duxit, ostendens hoc facto, quanta sit Dei potentia, & qualiter omnia famulantur atque obediunt hominibus qui Deo vivunt, nec donatam sibi gratiam corrumperunt. Verum ne si plura commemoravero, historia prolixior efficiatur, eo revertar unde digressus sum.

CAP. VIII.

De totius orbis calamitatibus.

EODEM Justino Imperium Romanum adhuc administrante, urbs Dyrrachiū quae olim Epidamnus dicebatur, terra motu subversa est. Similiter & Corinthus, quae sita est in Achaia. Anazarbus quoque, metropolis secundae Ciliciae; quarto id genus calamitatis experta. Eas urbes Justinus magna pecuniarum vi erogata, instauravit. Iisdem temporibus Edessa civitas Osroënae, maxima & opulentissima, Scirti torrentis qui eam praeterfluit, inundatione submersa est: adeo ut plurima aedificia, & innumerabilis hominum multitudo, aquarum vi abrepta, funditus interierint. Edessa quidem atque Anazarbo Justinus pristinum nomen

Αείτη δέδωκεν. Ιάση σατό γύναιον, ἀμφω τὴν ὀφθαλμῶν ἔχει, ἐδὲν ἰαχυσάσης τῆς συμφορῆς ἀφελείας, ἔτω τὴν χειρὶς βελήθειαν, ὅπως καὶ γέγονεν ἀμφοῖν τῶν δικαίων καὶ αὐλοθναυμαστῶν ἀνδρῶν. τὴν τῶν ζωσμάτων καὶ ποδῶν ἐπὶ τῶν καίσαρος ἰόντι, ὄναρτος τῆς ἀσθενεσμένης ἐν ὧτων τῶν οἱ ἐπιτηδῶν ἐπεβέβηκε, λέων ἐπέσει, καὶ τὸν ὄνον ἀρπασας, ἀπήλθε. ὁ δὲ ζωσιμᾶς ἀνά τῶν ὕλων ἔπεσε. μετὰ τὴν διακορῆς ὄλεον ἐν τῆς βίης τῆς ζωῆς γέγονε. πρὸς ὃν ἐπιγελάσας ὁ ζωσιμᾶς φησὶν, ἀλλὰ γὰρ ὡς ἑταῖρος, τὰ τῆς πορείας ἐμοὶ διακέκοπιαι, πᾶντι τε ὡς πόρρω τε τῆς ἡλικίας ἀφῆμῆναι, καὶ μὴ ἐναμῆναι ὡς φορεῖν τὰ ἐπὶ τῆς ὄνσεσας γαμνα. ἀχθοφορεῖν ἐν ἀνάγκῃ σε ἄδρα τὸν βῆμον τῆς φύσεως, εἴπερ ἐθέλεις τῶν ὀντοῦν τὸν ζωσιμᾶν ἀπαλλάττειν ἢ θηρίον αὐτὸ εἶναι. ὁ δὲ, τὸ θυμὸν καθάπαξ ἐπιλεπασαίνον, ὑπέστανε, καὶ τῶν ζωσιμᾶ ὡς ἑσπερὶ πρῶτος ἐυδύς, καὶ διὰ τῆς χημᾶς ἔβηκε τὴν περὶ θῆνον. ὡς περὶ τῆς ὁ ζωσιμᾶς τῆς ὀντοῦ φορτίον, μέχρι τῶν πυλῶν τῆς καίσαρος ἦγεγε, δεικνύς τῆς θεῆς τῶν δυνάμιν, καὶ ὡς ἀπάντα τοῖς ἀνθρώποις δειλά τε καὶ περὶ θῆνον ὅτ' ἀν' αὐτῶν ζῆμιον, καὶ τὴν δεδομένην ἡμῶν χάριν ἐπὶ ἀχαρᾶ ἡμῶν. ἀλλ' ἵνα μηδὲ πλείοσι τῶν ἰσορίαν ἀσθενῶν ἡμῶν, ἐπὶ ἀν' αὐτῶν τῶν ἐκβολῶν ἐποιήσῃ μῆλον.

Κεφ. η'.

Περί καθολικῶν σαθρημάτων.

EΣ ἐπὶ ἰεσίνε τὴν αὐλοκράτορα διδύμοδαμνον ἢ πάλαμ, πέπονθεν ὑπὸ κλονετῆς γῆς. ὡς αὐτῶς ἢ κλονετῆς ἐπὶ τῆς ἐλλάδος κειμένη. εἴτα καὶ ἀνά (αὐτῶν τὸ τέταρτον παρῆ, ἢ τὴν δὲ δὲ ἑρῆς τῶν κλικῶν ἡγεῖ) ἐδύσεως ἰεσίνε πολλοῖς ἀνεκλήσασθε χημᾶσιν καὶ ἐν αὐτῶν χημᾶσιν καὶ ἡ ἐδεσσα πόλις τῆς ὀσροῆνων μεγίστη τε καὶ εὐδαίμων, τῆς τῆς ἀσθενεσμένης σκίρτε χημᾶσιν ὑδάσιν καλεπονώθη, ὡς τε καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀποδομῶν ἀσθενεσμένη, καὶ πᾶσι τῶν ἀνακλήσασθαι δὲ ἀσθενεσμένη, ὡς τὸ ὑδάσιν λαδὸν ὡς ἔχει. μετὰ τῆς ἰεσίνε τῶν ἰσορίαν ἡμῶν ὡς ἑσπερὶ πρῶτος ἐυδύς, καὶ διὰ τῆς χημᾶς ἔβηκε τὴν περὶ θῆνον ὅτ' ἀν' αὐτῶν ζῆμιον, καὶ τὴν δεδομένην ἡμῶν χάριν ἐπὶ ἀχαρᾶ ἡμῶν. ἀλλ' ἵνα μηδὲ πλείοσι τῶν ἰσορίαν ἀσθενῶν ἡμῶν, ἐπὶ ἀν' αὐτῶν τῶν ἐκβολῶν ἐποιήσῃ μῆλον.

ἀνάβαρθε, καὶ τέτων ἐκάτερα τῆ αὐτῆ^A
 πρὸς ἑαυτὴν κατεκοσμήθησαν.

Κεφ. Α.

Οἱ ἰουστινιανῶν ἐπιζῶν, συμβασιλεύον ἀπὸ ἰουστινιανῶν εἴλητο.

Τούτῳ τῷ ἰουστινιανῷ ὄγδοον ἐτὸ τῆς βασιλείας ἀγορῆ ἐνέει τε μῆνας πρὸς τρισὶν ἡμέραις, ἰουστινιανὸς ἀδελφιδὸς αὐτῆ συμβασιλεύει, ἀναρρήθεις τῆ πρώτῃ τῆ ξανθικῆ ἡ γέν ἀπριλίου μηνός, ἀνά τὸ πέμπτον καὶ ἑξοδομηκοσὸν καὶ πεντακοσιοσὸν ἐτὸ ἔρηματισμῶ τῆς ἀνισοχίας, καὶ τέτων ὡς πρὸς ἐλθῶν, ἰουστινιανῶν μεδίσα τῆς ἐντεῦθεν βασιλεύσας μῆν ἰουστινιανῶ μῆνας τέσσαρας, τὰ ὅλα ἃ ἔτη τὴν αὐτοκρατορίαν διανύσας δρχῆν ἐνέει πρὸς τρισὶν ἡμέραις. ἰουστινιανῶ μῆνας τὴν ὅλην δρχῆν τῆς ῥωμαίων ἐπικρατείας ἀπειθεμένε, ἢ δὴ τετῆς ἐν καλχηδόνι συνόδῳ κρυπτομένης ἀνά τὰς ἀγιοπάτας ἐκκλησίας κελύμασιν ἰουστινιανῶ κατὰ μοι δὴ γῆ, ἐτι τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰ μοι δὴ σεως ἐν τισὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀπειθεμένε, καὶ μάλα γε καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἀλεξάνδρου πόλιν. τῆς μῆν βασιλεύσας τὴν ἐπισκοπὴν πριανθίου ἀνθίμου, τῆς ἃ ἀλεξάνδρου ἐκκλησίας ἠγαμένας θεοδοσίαν. ἀμφω τε γὰρ τὴν μίαν ἐδοξάζει τὴν φύσιν.

Κεφ. Β.

Οἱ ἰουστινιανῶν μὲν τῆς καλχηδόνι συνόδῳ ἀποδοχομένους ἠγάπα· θεοδόρα ἃ τὸς ἐρατίους ἔστρεψον.

Ἰουστινιανὸς μὲν ἐν τῇ ἐν καλχηδόνι συνελλυθῶτων, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἐκλεθῆ μένων, μάλα γυνικῶς ἀνείχετο. θεοδόρα ἃ ἢ τότε σύνοικε, τῆ μίαν φύσιν λεγόντων. εἴτε καὶ τῆ ἀληθῶς ἔτως ἐχόντων. ἠνίκα γὰρ ὁ πατὴρ πίστεως πρόκει λόγῳ, πατέρες τε πατρὸς παύδας, παῦδες τε αὐτῶ πατρὸς ἑδὺ φύνητας δὴσαν, γυνὴ τε πατρὸς τὸν ἴδιον γαμέτην, ἀνὴρ τε αὐτῶ πάλιν πατρὸς τὴν ἴδιαν γαμέτην. εἴτε καὶ κατὰ τινα συγκεκριμένοι ὁικονομίαν, ἢ ὁ μὲν τῶν λεγόντων δύο φύσεις ἐπιχεῖσθε θεῶ ἡμῶν μὲν τὴν ἑνωσιν ἀντέχει, ἢ τῶν πρὸς ἐδόντων μίαν φύσιν. ὁμοίως

mutavit. Utramque enim ex suo nomine Justinopolim deinceps appellari iussit.

CAP. IX.

Quomodo Justinus adhuc vivens, collegam Imperii Justinianum assumpsit.

PORRO cum Justinus annum Imperii octavum transegisset, ac præterea menses novem & dies tres, Justinianus sororis ejus filius, unà cum illo imperavit; Augustus nuncupatus die primo mensis Xanthici, id est Calendis Aprilis, anno urbis Antiochiæ quingentesimo septuagesimo quinto. Quibus ira peractis, Justinus ex hoc regno ad cæleste Imperium migravit, fatali morte defunctus primo die mensis Loi, id est Calendis Augusti, cum imperasset, unà quidem cum Justiniano menses quatuor; in universum verò tam solus, quam cum collega, per annos novem ac dies tres Imperium obtinisset. Porro cum Justinianus jam solus universum Imperium regendum suscepisset, & Chalcedonenfis synodus ex præcepto Justinii Imperatoris, sicut antea retuli, per omnes Ecclesias prædicaretur, Ecclesiastica pax in quibusdam adhuc provinciis turbabatur; præcipuè verò Constantinopoli & Alexandria: Constantinopolitanam quidem Ecclesiam administrante Anthimo, Alexandrinam verò Theodosio. Ambo enim isti unam in Christo naturam inesse assererebant.

CAP. X.

Qualiter Justinianus quidem eos amabat qui Chalcedonenfem Synodum amplebrentur Theodora vero eos qui synodum illam improbarent.

ET Justinianus quidem, eos qui in Chalcedonenfi synodo conveniant, & quæcunque ab illis fuerant expressa, acriter defendebat. Ejus verò conjux Theodora, ab illorum partibus stabat qui unam in Christo naturam assererent: sive quod ipsi revera ita sentiebant. Nam quotiescunque agitur de fide, patres à filiis, & filii dissident à parentibus; & uxor quidem à marito, maritus vero ab uxore sua dissentit: Sive per quandam simulationem, ita inter ipsos convenerat, ut alter quidem eorum partes defenderet qui duas in Christo Deo nostro naturas esse dicebant post unionem: altera verò, illorum qui unam duntaxat naturam as-

Ccc ij